

LA CLARIANA MÀGICA

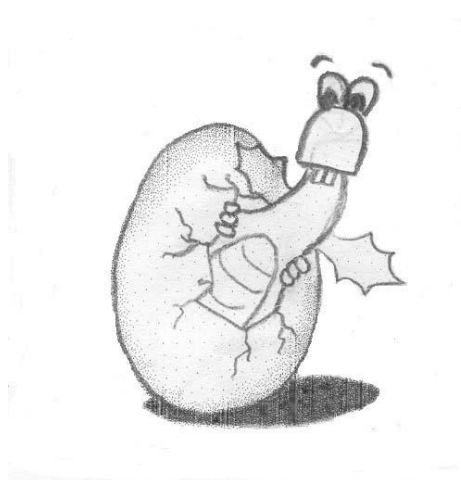
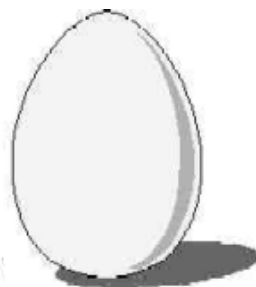
Faltaven pocs dies perquè a en Puff li toqués sortir de l'ou. Però ell tenia moltes ganes de veure tot allò que s'imaginava des de l'interior del seu refugi.

Així que un dia mentre la seva mare, anava a demanar-li sal a la veïna, en Puff va començar a moure's i a moure's fins que es va caure del niu. I llavors l'ou va començar a rodolar i rodolar, primer fins a la porta de la cova, després camí avall fins a arribar al rierol.

Ni ell mateix sap quant de temps va estar viatjant dins de l'ou protector. Però un bon dia, es va adonar de què havia arribat el moment de veure el món.

Primer va tenir por, perquè tot i ser un bebé drac, era plenament conscient de que es trobava molt lluny de la seva marona, i no sabia que era el que passaria un cop naixés. De forma innata, en Puff sabia que la vida era motiu d'alegria, i ràpidament va entendre que estava a punt d'iniciar una gran aventura.

Així que un matí assolellat en Puff decidí sortir de l'ou i anar a conèixer món.

Quan per fi va poder veure amb els seus ulls tot el que havia imaginat, va sentir unes ganes boges de caminar, i així ho va fer, va començar a seguir un caminet.

Després de caminar una mica, el petit drac va arribar a un lloc màgic. Es tractava d'una clariana, en la que hi havia casetes de diferents estils i tamanys, arbres fantàstics

amb gronxadors, un gorg amb aigua cristal·lina, flors a totes les finestres. I el que més el va impactar: se sentia un soroll estrany. Que ell no havia sentit mai quan estava dins de l'ou. Però li agradava. Era dolç, suau i li venien ganes de moure els peus i els braços deixant-se portar pel so.

Va avançar guiat per aquesta cosa absolutament desconeguda. I el que es va trobar va ser un llop que tocava la guitarra.

En Puff, sabia que era un llop, perquè la seva mare li parlava abans de que nasqués i li explicava quines altres criatures existien a part dels dracs. Però no tenia ni idea de que era una guitarra.

El llop es va presentar i li digué que es deia Salat. I li explicà que allò que ell anomenava soroll en realitat es deia música i era una altra forma d'expressió. En Puff li va explicar la seva història i en Salat el va convidar a quedar-se a la Comunitat de la Clariana Màgica. En Puff acceptà molt content.

Poc a poc van anar arribant la resta d'habitants de l'indret. Ja que hi havia Assemblea General per donar-li la benvinguda al drac. La primera en arribar va

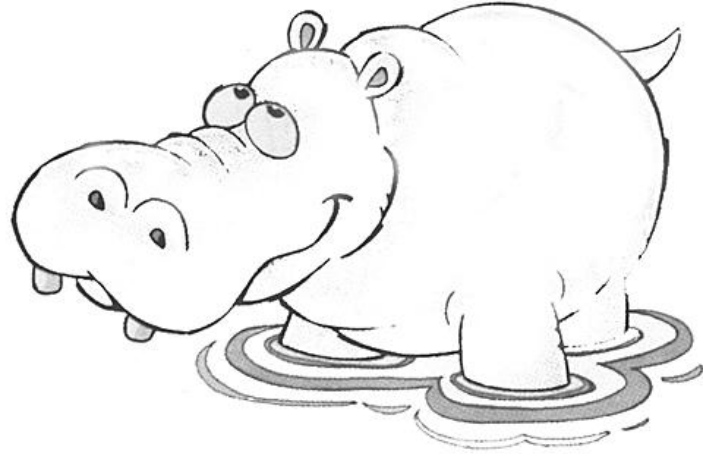
ser la Filo, la cacatua tropical.

De seguida va adonar-se de les necessitats del bebè, el va acaronar i li va oferir alguna cosa per menjar. En Puff es va sentir reconfortat per l'au.

Al poc d'arribar la Filo, aparegué en Popi.

Un exemplar d'hipopòtam enorme, que tot el que tenia de gran ho tenia de divertit i somiador. De seguida va contagiar a en Puff, amb el seu entusiasme i la seva il·lusió.

El drac estava impacient per anar coneixent la resta de nous amics. Just després d'en Popi, arribà la Pam. Una formiga, molt petitona en comparació amb l'hipopòtam, però que de seguida va captar l'atenció d'en Puff per les seves ganes de fer coses, per tots i entre tots. Tenia moltes idees sobre com podien millorar la seva vida en comunitat.

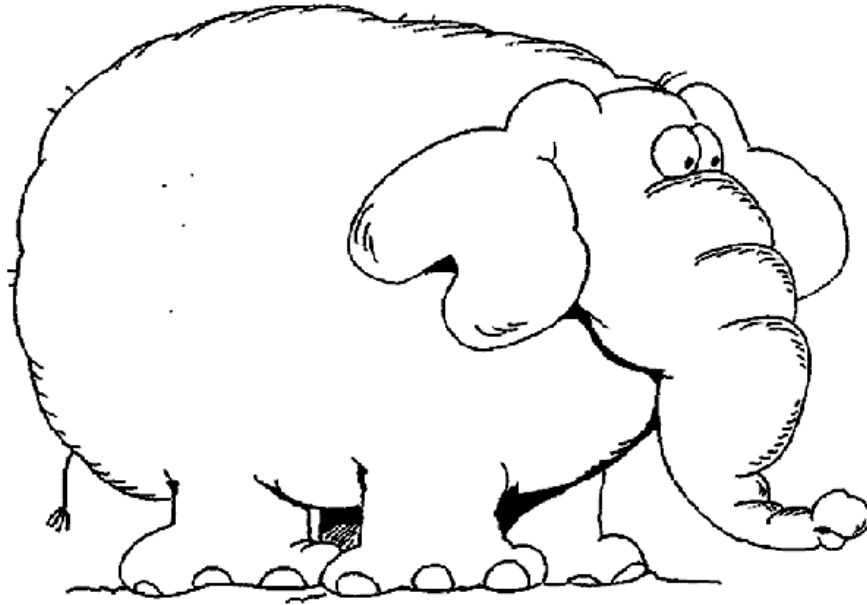

Mentre que en Puff estava absolutament encisat pel discurs de la Pam, va arribar la granota Croqui. La Croqui era tot un personatge. S'estimava tant la natura, que prescindia de casa i de possessions. Vivia en el medi i pel medi.

Després de la granota, el següent en arribar fou l'esquirol Txipi. Si hi havia una cosa que caracteritzava en Txipi era com s'empipava davant de les injustícies, i sempre intentava combatre-les. Vivia per les seves idees i intentava que els seus actes fossin coherents amb aquestes.

Ja gairebé era de nit, quan va arribar el darrer habitant de la comunitat. Es tractava d'una elefanta. I es deia Galina. S'havia passat tot el dia mirant el cel, inspirant-se per la seva nova obra. La Galina era doncs una artista, que es movia guiada per la seva imaginació i les seves ganes de crear.

En Puff es va quedar al·lucinat amb l'elefanta. De seguida es van avenir molt, i imaginaven aventures i jugaven amb els colors de l'arc de Sant Martí.

I així anaren passant els dies i els anys. I cada dia en Puff s'estimava més aquella clariana, perquè per a ell era un part molt important de la seva identitat. Però també era conscient, que la terra al cap i a la fi, només és terra. Que totes les clarianes, pobles i ciutats eren importants i dignes de ser estimades.

Al principi de viure en la comunitat de la clariana, en Puff es preguntava quin era el secret de què tots aquells animalons diferents formessin un grup tan ben avingut durant tants anys. Però va trigar poc en trobar la resposta al seu dubte.

En la Comunitat de la Clariana Màgica, cada membre era especial i important. Tots provenien d'indrets diferents i pensaven de manera diferent. Les seves necessitats també eren diferents. Però havien trobat la fórmula màgica per a

conviure en pau. Era una cosa anomenada laïcitat, que significava que totes les creences (sempre que respectessin als individus i el medi) eren vàlides i podien coexistir en el respecte i l'acceptació de tots.

En Salat li havia explicat al Puff, que al principi els hi havia resultat una mica complicat a l'hora de prendre decisions i buscar la manera de que les necessitats (alimentació, vivenda, etc.) de tots es poguessin satisfer de manera sostenible, és a dir, sense risc de exhaurir els recursos i que n'hi hagués suficient per a tothom.

Però que gràcies a la participació de tots mitjançant reunions i assemblees havien aconseguit arribar a un consens.

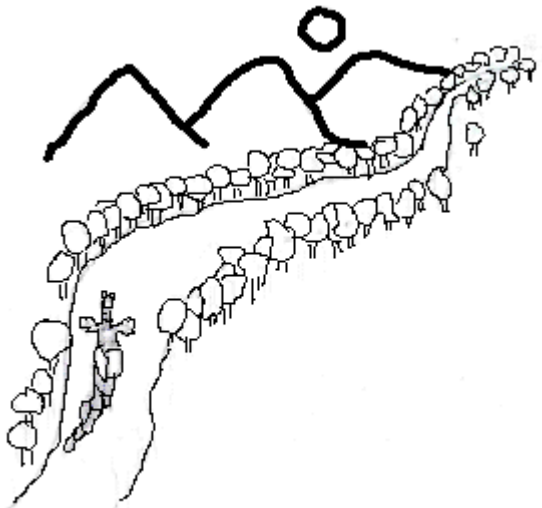
Tots es preocupaven pels altres i s'ajudaven mútuament. Es tractava d'una comunitat molt democràtica i solidària.

En Puff, va anar creixent, i rumiava molt sobre la manera de viure dels habitants de la clariana, i es preguntava si a tot arreu tothom vivia igual.

La Pam li va explicar, que malauradament hi havia moltes criatures arreu del món, que no gaudien d'una vida tranquil·la i pacífica com la de la clariana.

Aquestes paraules, van restar a la ment d'en Puff. I poc a poc, va anar decidint marxar de la clariana, viatjar i explicar a la gent que un altre món era possible.

Així doncs, un bon dia, en Puff es va fer la motxilla i es va acomiadar dels seus amics amb somriures i els hi va prometre que tornaria.

Va agafar el mateix caminet, que l'havia portat a la Clariana Màgica i va caminar i caminar, durant molts dies i moltes nits. Fins que va arribar a una petita ciutat a peu de mar. Es tractava de Vilanova i la Geltrú, en Puff de seguida s'hi va sentir com a casa, i va decidir quedar-s'hi.

Allà va conèixer molta gent: infants, joves, pares i mares, avis i àvies,

oncles i tietes.... I van formar una comunitat. Al Centre Cívic de Sant Joan, s'hi trobaven joves, anomenats monitors i monitores, amb infants. I jugaven i es respectaven igual que ho feien els habitants de la Clariana Màgica. Compartien experiències i entenien que el món podia ser millor del què era. I treballaven per aconseguir-ho.

En Puff un dia es va adonar, de que la seva tasca a Vilanova i la Geltrú ja havia arrelat. I que podia marxar tranquil, a conèixer altres persones amb les que compartir tot el que havia après a la clariana.

Així, un dia es va acomiadar dels seus amics i amigues. I va continuar la seva aventura.

La gent de Vilanova i la Geltrú, va decidir que no tenien nom per al seu grup. I en honor a en Puff, li van posar: Drac Màgic. I des d'aquell dia tothom els coneix com a Centre d'esplai Drac Màgic.

Ara ja han passat molts anys d'ençà que en Puff va fundar l'esplai. Molts infants, joves, pares i mares, avis i àvies, han sigut i són membres d'aquesta petita comunitat, que treballa pel progrés, per un món millor. I que creuen que l'educació en el lleure és una de les fórmules màgiques per aconseguir-ho.

Doncs aquesta és la història d'en Puff i de l'esplai Drac Màgic, tot i que encara ens queden moltes coses per fer i per explicar entre tots i totes.

